Associació Valenciana Musicologia

LA MÚSICA Y LA PINTURA CUBISTA DE PABLO PICASSO Y GEORGE BRAQUE

Comunicació presentada en les VI Jornades AVAMUS de Musicologia /
Comunicación presentada en las VII Jornadas AVAMUS de Musicología

Cecilia García Marco

RESUM

La presència dels instruments musicals és nombrosa i significativa en totes les fases del cubisme. Analitzant l'evocació musical de la pintura cubista, aquesta es revela com un *impuls creatiu* i un *pont de coneixement* en aquesta revolució artística que transformà l'art del s. XX. En aquesta ruptura amb el passat de l'art, en la recerca d'un nou espai pictòric i una exploració sense límits d'un nou llenguatge pictòric, estan sempre present la música: en els volums, objectes, lletres i signes. La recerca pictòrica de P. Picasso i G. Braque els condueix a voler plasmar la música i transformar-la d'objecte mental a obra d'art. Estaven rodejats de música, i fins i tot G. Braque sabia tocar instruments musicals. Aquesta nova mirada musical és necessària per entendre la pintura cubista, i una vegada més reverenciar el paper decisiu de la música en altres camps de l'art. L'enfoc interdisciplinar fecunda les investigacions i gràcies a ell es donen profunds avanços d'altra manera impossibles. Enllaçar diverses disciplines ajuda a tindre una visió més profunda, àmplia i creativa.

ABSTRACT

The presence of the musical instruments is numerous and significant in all phases of the cubism. Analyzing the musical evocation of the painting of the cubism, it appears as a creative *impulse and a bridge of knowledge* in this artistic revolution that transformed the art of the 20th century. In this artistic rupture, in the search of a new pictorial space and an exploration limitless of a new parlance pictorial, always is present the music: in the volumes, in the objects, in the handwritings, and in the signs of the cubism. The pictorial search of Picasso and Braque drives them to represent the music and to transform it from a mental object to work of art. They were surrounded with music, and moreover Braque played musical instruments. This new musical look is necessary to understand the cubism painting, and to show also the decisive paper of the music in other fields of the art. The approach between the disciplines fertilizes the investigations. Without that approach the advances would be impossible. To connect diverse disciplines, helps to have a deeper, wide and creative vision.

RESUMEN

La presencia de los instrumentos musicales es numerosa y significativa en todas las fases del cubismo. Analizando la evocación musical de la pintura cubista, ésta se desvela como un *impulso creativo* y un *puente de conocimiento* en esta revolución artística que transformó el arte del s. XX. En esa ruptura con todo lo anterior en el arte, en la búsqueda de un nuevo espacio pictórico y una exploración sin límites de un nuevo lenguaje pictórico, están siempre presente la música: en los volúmenes, objetos, letras y signos. La búsqueda pictórica de P. Picasso y G. Braque les conduce a querer plasmar la música y transformarla de objeto mental a obra de arte. Estaban rodeados de música, e incluso G. Braque sabía tocar instrumentos musicales. Esta nueva mirada musical es necesaria para entender la pintura cubista, y una vez más reverenciar el papel decisivo de la música en otros campos del arte. El enfoque interdisciplinar fecunda las investigaciones y gracias a él se dan profundos avances de otro modo imposibles. Enlazar diversas disciplinas ayuda a tener una visión más profunda, amplia y creativa.

Associació Valenciana MUSicologia

1. EL TAMBOR

Instrument de percussió membranós en vibracions forçades. Les pel·lícules de tambor van ser utilitzades per Oskar Fischinger (Alemanya, 1900 - USA, 1967).

Un tambor que posa en vibració una pel·lícula de tambor és un instrument musical que pertany a la família dels membranòfons. Les pel·lícules de tambor van ser utilitzades per Oskar Fischinger (Alemanya, 1900 - USA, 1967) en diversos dels seus documentals experimentals. Les pel·lícules de tambor que ell va fer, i van difondre en la seva guerra fosca i amb pel·lícules de tambor de la seva producció, i les filmades que ell va fer, i van difondre en la seva guerra fosca i amb pel·lícules de tambor de la seva producció, i les filmades per ell i per altres cineastes que van ser influïts per ell, van ser: Allegretto (1936), Radio Dynamics (1942), Motion Painting No. 1 (1947), Allegretto (1949) (versió en color de Allegretto (1936)), Composition in Blue (1935), Optical Poem (1937), Kreisler Konzert (1938), Ein Lichtspielkonzert (1938), Ein Lichtspielkonzert (1938) (versió en color de Ein Lichtspielkonzert (1938)